

F. BOZÓ ÉVA

Macska a forgószékekben

Rászokott,
a kipárnázott forgószékre rákapott
folyamatosan szundikál –
„Személyiségi jogát” tiszteletben tartva
– egy okkersárga karosszéken –
körmölök naponta.

Bátortalanul

Szavaid érdemesek-e fülnek?
Mókázni segítenek-e? Beléjük
Tud-e törülközni –aki fáradt –
kékeszöld alkonyokon?
Írtál-e már olyan mondatot, mi
felkelni segít elviselhetetlen
zord hajnalokon?
Hinned kell abban,
hogy születhet néhány sor, ami
földi útja során – valakit – megérint!

Kerüld a tükröket

A Saját árnyékod ölel.
Fordítsd a fény felé arcodat,
de
ne menj a Naphoz közel.
Kerüld a tükröket!
Belenézned csak akkor szabad,
ha majd vállalni tudod
– Önmagad.

A Végtelen ...peremén

Gyerekkorom félsze –
lányságom
szunnyadó reménye,
asszonysorsom kínja,
lépteimnek szele
– lecsendesedve,
kendőbe csavarva –
maradjon a Tied.
Csónakkal megyünk.
Óvsz a széltől.
Sóhajod már
ne legyen féltésből!

Látogatóban

A valósággal szembesülni nehéz!
Húzod az időt!
A lelked már annyiszor
megtette az utat,
de a tested –a gyáva –
kifogások után kutat.
Versek szólnak a szenvedésről,
de csak képzelődik az Álmodó!
Pedig a vég árnyékából
Visszatérő ajkáról hiteles a szó.
Túl a jajon – túl a véren –
állhatna előttem falfehéren,
de józansága székhez ragaszt.

Egy Hétköznapi Hős
vívja harcát a gyilkos kórral:
hittel és csendes, halk szavakkal.